

Strandkøv: Jeg skal fatte mig kort. Jeg kan saa godt forstaa, at en stor Del Medlemmer af Thinget ikke have særlig Interesse af at høre paa alle de forskjellige Meninger, der her ere, det vil sige om Bagateller. Vi have i min Egn i nogle Aar tækket med galvaniseret Zerntraad, og jeg har endnu ikke hørt fra nogen Side, at det skulde spille en saadan Rolle, at der kan være Tale om Millioner, eller at det skulde være nødvendigt ved Lov at bestemme, at vi skulle nøies med at tække ved Hjælp af Zerntraad og Øre og Porte. Jeg skal senere komme til, saavel hvad den ærede Ordfører gjorde gjældende, som hvad den ærede sidste Læser sagde om den Forskjel, der var paa Arealet af Laagfladen, som bliver tækket. Jeg kan udtale min Glæde over at være enig med Flertallet i Udvalget angaaende § 1. Det er en Reform, her paatales, men jeg kan ikke forstaa, at det er en Reform, der er værd at tale om, hvis man, som de Herrier, der ere i Mindretal, have foreslaaet det, blot skal tække over Porte og Døre og tre Allen ud til Siderne ved Hjælp af Zerntraad. Paa Landet er det saaledes, at i Ildbrandstilfælde glider Straataget ned, og det vil kun, naar det er blifvillig, glide lige ned; ellers vil det glide, hvad man kalder paa Sned eller paa skraa, og de Stykker af Taget, som ikke er bundne med Zerntraad, ville da let skide ned for Døren, og saa betragter jeg hele Reformationen som intetsigende. Idet jeg nu er kommen ind paa dette, skal jeg gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem her ved Siden af (Clausager) i Anledning af hans Udtalelser saavel ved første Behandling som ved denne Behandling idag. Det ærede Medlem har villet gjøre gjældende, at der var meget større Fare ved at tække med galvaniseret Zerntraad, idet det saa lettere vilde tænde andre Steder. Der skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at den Ildbrand, som det ærede Medlem og et andet Medlem af Folkethinget sigtede til, foregik under en Brandstorm, saa at det ikke var muligt for noget Menneste at komme ind under Bygningen paa den Side, hvor Ilden kom fra, og under saadanne Forhold er jo en Reform som denne særlig magtesløs. Dette er jo imidlertid Altsammen Uhiadigheder, thi hvem kan garantere os for, at der opstaar Ildbrand, særlig naar vi have en Siorm, der er saa stærk, at et Menneste næsten ikke kan staa. I saa Tilfælde indvinner jeg, at det er rigtigt, men under almindelige Forhold paastaar jeg, at, naar Flertallets Forslag bliver vedtaget, saaledes som det her foresligger, og Taget bliver bundet med galvaniseret Traad, saa maa det betragtes som en stor Sikkerhedsreform baade for Mennester og Dyr overfor Ildbrande i Almindelighed. Dette med Hensyn til § 1. — Med Hensyn til § 3 maa jeg anbefale Flertallets Forslag. Regjeringsforslaget er mig meget mere utydeligt end Flertallets Forslag, idet

det ikke der er tydeliggjort, at der ikke forlanges Kalkpuds, naar der er pløiede Loftter. Hos de Allerfleste af Bondestanden er dette nu gaaet af Mode. Ganste vist har jeg set, at der i ældre Tider har været Stænger over Kalkloovne og Ildsteder, samt at der har været lagt Ler paa, hvor der var Huller, og at det kan være rigtigt at pudse der, tvivler jeg ikke om, men saaledes som det staar i Flertallets Vædringsforslag, at der enten skal være pløiede Loftter, eller at der skal pudses, kan jeg seldkommen tiltræde det. — Med Hensyn til § 5 da kunne de Herrier jo nok forstaa, at det Vædringsforslag, som Flertallet har stillet hertil, interesserer mig særlig, idet jeg jo ved 1ste Behandling udtalte, at det overfor mindre bemidlede Folk, som skulde bygge mindre Steder, vilde være for strengt, om de skulde være forpligtede til at mure deres Storstene fra Grunden af med brandte Sten. Jeg vilde derfor gjerne ønske, at dette Forslag maatte blive vedtaget. — Men dernæst komme vi til § 11, hvor jeg er saa uheldig at være i Mindretal. Dette er jo altid uheldigt, men desuagtet gjør jeg aldeles ingen Indvømmelser overfor den Paastand, som jeg gjorde ved 1ste Behandling. Derfor vi skulle vedtage en Forbedring af Loven af 1861, saa er der efter min Betragtning Intet, som er vigtigere end netop denne Paragraf. Det, som det ærede Medlem her ved Siden af gjorde gjældende deroverfor, har den ærede Ordfører jo tydelig og klart modbevist ved at gjøre opmærksom paa det store Antal Ildbrande, som have fundet Sted netop paa Grund deraf. Men saa kunde der jo siges fra den anden Side: Ja, det kan nok være, at dette er meget betryggende, men der er ogsaa en uhyre stor Bekostning derved, og det er et stort Tryk, som der ved lægges paa Befolkningen. Jeg vil imidlertid paa det Bestemteste paastaa, at dette ikke er en Fordyrelse, som er værd at tale om i Forhold til den store Sikkerhed, som dette Forslag giver, og jeg vil sige, at jeg kan tiltræde det Vædringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer til denne Paragraf, hvis det høie Thing synes derom, thi ellers holder jeg mig til Forslaget, saaledes som det foresligger. — Dernæst er der § 14. Som ærede Herrier ville erindre, har jeg ved 1ste Behandling gjort mine Bemærkninger hertil, og jeg har siden raadsført mig med det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (M. Andersen), som jeg syntes, at jeg nærmest hørte sammen med, med Hensyn til, om vi skulde stille Vædringsforslag hertil, men vi havde den Ansigtelse, at der ingen Sandsynlighed var for, at det kunde blive sat igjennem. Desuagtet maa jeg dog gjøre en lignende Bemærkning som den, det ærede Medlem ved Siden af gjorde, nemlig at jeg ikke tror, at dette Lovforslag vil passere Folkethinget, naar der ikke paa de fem Steder i § 14, hvor der staar „Sognefogderne,“ bliver sat „Lagationsmandene for Brandsassuranceforeningerne,“ thi naar man har nogen